A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2013. január 29.*

„Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — Közbeszerzési eljárás — Ingajárat Olaszországban és Európában — Az ajánlattevő ajánlatának elutasítása — A szerződés másik ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozat — Szerződésen kívüli felelősség — A dokumentumokhoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — A nyertes ajánlattevő ajánlata — A hozzáférés megtagadása — Harmadik személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivétel”

A T-339/10. és T-532/10. sz. egyesített ügyekben,

a **Cosepuri Soc. Coop. pA** (székhelye: Bologna [Olaszország], képviseli: F. Fiorenza ügyvéd),

felperesnek

az **Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EÉBH)** (képviselik: D. Detken és S. Gabbi, meghatalmazotti minőségben, segítőik: J. Stuyck és A.-M. Vandromme ügyvédek)

alperes ellen,

az Olaszországban és Európában ingajárat szolgáltatására irányuló, CFT/EFSA/FIN/2010/01. sz. közbeszerzési eljárásra (HL 2010/S 51-074689. sz.) vonatkozó megsemmisítés iránti kérelem és kártérítési kérelem (T-339/10. sz. ügy) tárgyában, valamint az EÉBH 2010. szeptember 15-i azon határozatának megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, amely megtagadta a felperes hozzáférését a szóban forgó ajánlati felhívás keretében a nyertes ajánlattevő ajánlatához (T-532/10. sz. ügy),

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, F. Dehousse (előadó) és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. május 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében 2010. március 13-án közzétett hirdetményben az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EÉBH) megindította az Olaszországban és Európában közlekedő ingajárat szolgáltatására irányuló CFT/EFSA/FIN/2010/01 számú közbeszerzési eljárást (a továbbiakban: ajánlati felhívás).

2 Az ajánlati felhívás IV.2.1. pontja értelmében a szerződést a dokumentációban, az ajánlati felhívásban, vagy az ajánlattételi felhívásban, illetve az ismertetőben meghatározott szempontok alapján a pénzügyi szempontból összességében legelőnyösebb ajánlat benyújtójának kellett odaítélni. A dokumentáció az ajánlat odaítéléséhez a következő szempontokat határozta meg: pénzügyi ajánlat (50 pont) és műszaki minőség (50 pont). A szerződést a pénzügyi ajánlatra és a műszaki minőségre vonatkozó pontszámok alapján a legmagasabb pontszámot kapó ajánlat benyújtójának kellett odaítélni.

3 Az ajánlatok beérkezésére vagy a részvételi jelentkezésekre vonatkozó határidő 2010. április 19. volt. Négy ajánlatot nyújtottak be a megadott határidőben, többek között a felperes Cosepuri Soc. Coop. pA-ét.

4 2010. május 31-én az ajánlatokat elbíráló bizottság (a továbbiakban: bírálóbizottság) a szerződésnek a felperestől eltérő, azon ajánlattevőnek való odaítélését javasolta, amely összesen 88,62 pontot kapott az alábbi összetételben: 48,62 pont a pénzügyi ajánlatra és 40 pont a műszaki minőségre. A felperest a második helyre sorolták összesen 87 ponttal, a következő összetételben: 50 pont a pénzügyi ajánlatra és 37 pont a műszaki minőségre.

5 Szintén 2010. május 31-én az EÉBH a bírálóbizottság által javasolt ajánlattevőnek ítélte oda a szerződést (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő), a felperest pedig levélben tájékoztatta arról a döntésről, hogy az ajánlati felhívás keretében az ajánlatát nem fogadták el. A felperesnek címzett levélben az EÉBH megjelölte azon okokat, amelyek miatt a felperes ajánlatát nem fogadták el, összehasonlítva a felperes és a nyertes ajánlattevő ajánlatát és megadva ez utóbbi nevét.

6 2010. június 11-én a felperes kérte az EÉBH-tól, hogy az biztosítson számára hozzáférést a közbeszerzési eljárásra vonatkozó iratokhoz.

7 Az EÉBH e kérésre keltezés nélküli levélben válaszolt, amelyet a felperes – állítása szerint – az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) foglalt határidőben kapott meg. Az EÉBH – hivatkozva az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o., a továbbiakban: költségvetési rendelet) – először is kifejtette, hogy a 2010. május 31-i levélben (lásd a fenti 5. pontot) tájékoztatta a felperest az ajánlata elutasításának okairól, a nyertes ajánlattevő ajánlatának jellemzőiről és előnyeiről, valamint annak nevéről. Egyébiránt az 1049/2001 rendeletre hivatkozva az EÉBH elküldte a felperesnek a bírálóbizottság jelentésének és a nyertes ajánlattevővel kötött szerződésnek a másolatát. Ellenben az EÉBH megtagadta a felperesnek a nyertes ajánlattevő és a többi ajánlattevő ajánlatához való hozzáférését, mivel e hozzáférés sértette volna ez utóbbiak kereskedelmi érdekének védelmét. Az EÉBH e tekintetben az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére hivatkozott. Az EÉBH egyébiránt tájékoztatta a felperest, hogy az e levél kézhezvételétől számított tizenöt munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be hozzá.

8 2010. augusztus 3-án a felperes jelezte az EÉBH-nak, hogy hozzá kíván férni a szerződés odaítélésére vonatkozó iratokhoz, és e célból egyeztetésre szóló dátumot és időpontot jelölt meg.

9 2010. augusztus 9-én a felperes kifejtette, hogy a 2010. augusztus 3-i kérelme arra vonatkozott, hogy az EÉBH vizsgálja felül azon döntését, hogy nem biztosítja a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférését. A felperes különösen vitatta a nyertes ajánlattevő ajánlatához való hozzáférésének megtagadását.

10 2010. augusztus 13-án az EÉBH egyrészt megállapította, hogy a felperes 2010. augusztus 9-i levele tartalmazta a 2010. augusztus 3-i kérelmének megerősítését, másrészt pedig jelezte a felperesnek, hogy az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése alapján meghosszabbítja a tizenöt munkanapos válaszadási határidőt.

11 2010. szeptember 15-én az EÉBH megerősítette a felperesnek, hogy megtagadta számára a nyertes ajánlattevő által a szóban forgó ajánlati felhívás keretében benyújtott ajánlathoz való hozzáférést. Az EÉBH e tekintetben az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére és a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésére hivatkozott.

Az eljárás és felek kérelmei

12 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2010. augusztus 9-én (T-339/10. sz. ügy) és 2010. november 13-án (T-532/10. sz. ügy) benyújtott keresetleveleivel előterjesztette a jelen kereseteket.

13 A Törvényszék második tanácsának elnöke a 2012. március 15-i végzésével a Törvényszék eljárási szabályzatának 50. cikke alapján a szóbeli szakasz lefolytatása és ítélethozatal céljából egyesítette a T-339/10. és T-532/10. sz. ügyeket.

14 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (második tanács) a szóbeli szakasz megnyitása mellett döntött.

15 A felek szóbeli előadásainak és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszaiknak a meghallgatására a 2012. május 8-i tárgyaláson került sor.

16 A tárgyaláson a Törvényszék a jelen ügy körülményeire tekintettel az eljárási szabályzat 65. cikke és 67. cikkének 3. §-a alapján bizonyításfelvételt rendelt el a nyertes ajánlattevő pénzügyi ajánlatának benyújtása érdekében. Az EÉBH haladéktalanul eleget tett e felhívásnak, és a tárgyaláson jelezte, hogy elfogadja, hogy a felperes megkapja e pénzügyi ajánlatot.

17 A felperes a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a pénzügyi ajánlatok titkos elbírálását előíró közbeszerzési eljárást;

– semmisítse meg a szerződés másik ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozatot és minden azt követő aktust;

– kötelezze az EÉBH-t, hogy a felperes részére fizessen kártérítést;

– az EÉBH-t kötelezze a költségek viselésére.

18 Az EÉBH a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlanként vagy másodlagosan megalapozatlanként utasítsa el;

– a kártérítési keresetet elfogadhatatlanként vagy másodlagosan megalapozatlanként utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

19 A felperes a T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg az EÉBH 2010. szeptember 15-i határozatát;

– kötelezze az EÉBH-t a bizalmas dokumentumok benyújtására;

– az EÉBH-t kötelezze a költségek viselésére.

20 Az EÉBH a T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlanként vagy másodlagosan megalapozatlanként utasítsa el;

– a dokumentumok benyújtása iránti kérelmet utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. *A T-339/10. sz. ügyben előterjesztett keresetről*

A megsemmisítés iránti kérelemről

21 A felperes a megsemmisítés iránti kérelme alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik. Első jogalap a költségvetési rendelet 89. cikkének megsértésén, valamint a gondos ügyintézés, az átláthatóság és a nyilvánosság elvének, továbbá a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának megsértésén alapul. A második jogalap a költségvetési rendelet 100. cikkének, az 1049/2001 rendeletnek, az indokolási kötelezettségnek, az átláthatóság elvének és a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának megsértésén alapul. A harmadik jogalap a költségvetési rendelet 100. cikkének és a dokumentációnak a megsértésén, valamint lényegében az indokolás hiányán alapul.

22 Először is az Európai Unió intézményei és szervei által indított, szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési eljárásokra alkalmazandó jogot illetően emlékeztetni kell arra, hogy ezen eljárásokat a költségvetési rendelet első része V. címének rendelkezései, valamint a költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.; a továbbiakban: végrehajtási szabályok) jelen ügy tényállására alkalmazandó változatának rendelkezései szabályozzák.

A megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatóságáról

23 A felperes pontosítja, hogy a jelen kereset keretében megtámadott aktusok a következők: az EÉBH 2010. május 31-i levele (lásd a fenti 5. pontot), az ajánlati felhívás, a dokumentáció, a bírálóbizottság jelentése, valamint az EÉBH és a nyertes ajánlattevő közötti szerződés.

24 A tárgyaláson a felperes jelezte, hogy eláll a dokumentáció és a bírálóbizottság jelentésének megsemmisítése iránti kérelmétől, amit a Törvényszék tudomásul vett.

25 Egyébiránt a tárgyaláson az EÉBH kifejtette, hogy visszavonja a felperes által előterjesztett megsemmisítés iránti keresettel szembeni – a beadványaiban hivatkozott – elfogadhatatlansági kifogását a kereset azon részére vonatkozóan, amely második kereseti kérelemként a szerződés másik ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozatot érinti.

26 Egyébiránt – és annyiban, amennyiben a felperes a megtámadott aktusok között az EÉBH és a nyertes ajánlattevő közötti szerződést támadja – elegendő azt megállapítani, hogy az érintett aktus valamennyi joghatását kifejti a szerződés adott feleit összekötő szerződéses jogviszony keretében, amely jogviszony tekintetében a felperes harmadik fél. A felperes nem nyújtott be egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az érintett aktus olyan joghatásokat vált ki, amelyek a felperes érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét. Következésképpen a felperes megsemmisítés iránti keresete annyiban, amennyiben az az EÉBH és a nyertes ajánlattevő közötti szerződésre vonatkozik, elfogadhatatlan. Hozzá kell tenni, hogy az EUMSZ 266. cikk értelmében az az intézmény, szerv vagy hivatal, amelytől a megsemmisített aktus ered, köteles megtenni a Törvényszék ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ilyen körülmények között nem zárható ki, hogy amennyiben a Törvényszék megsemmisíti a szerződés másik ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozatot, az EÉBH-nak hatályon kívül kell helyeznie a vitatott szerződést (lásd ebben az értelemben a Törvényszék elnöke T-447/04. R. sz., Capgemini Nederland kontra Bizottság ügyben 2005. január 31-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-257. o.] 95–97. pontját).

27 Egyébiránt annyiban, amennyiben a megtámadott aktusok között a felperes az „ajánlati felhívást” is támadja, meg kell állapítani, hogy e kérelem egybemosódik a második kereseti kérelemmel, amely a szerződés másik ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozat megsemmisítésére irányul.

28 Végül annyiban, amennyiben a második kereseti kérelmében a felperes a szerződés másik ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozat „és minden azt követő aktus” megsemmisítését kéri, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely a Törvényszék előtti eljárásokra ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése szerint és az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja szerint alkalmazandó, minden keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása végett a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy az alapvető ténybeli és jogi elemek, amelyeken a kereset alapul, legalább összefoglalva, viszont koherens és érthető módon kiderüljenek magából a keresetlevél szövegéből (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-387/94. sz., Asia Motor France és társai kontra Bizottság ügyben 1996. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1996., II-961. o.] 106. és 107. pontját és a T-209/01. sz., Honeywell kontra Bizottság ügyben 2005. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-5527. o.] 55. és 56. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A jelen ügyben – az EÉBH és a nyertes ajánlattevő közötti szerződés kivételével, amely esetében a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlanná kell nyilvánítani (lásd a fenti 26. pontot) – a felperes nem jelöli meg pontosan, hogy a második kereseti kérelme mely „aktus[ok]ra” vonatkozik, és nem ad elő semmilyen érvelést a kérelme alátámasztására. Következésképpen a második kereseti kérelmet elfogadhatatlanként el kell nyilvánítani annyiban, amennyiben az „minden[, a szerződés nyertes ajánlattevőnek való odaítéléséről szóló határozatot] követő aktus[ra]” vonatkozik.

29 A fentiek összességét figyelembe véve a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett kereset vizsgálatát az EÉBH azon határozatának megsemmisítése iránti kérelemre kell korlátozni, amely elutasította a felperes ajánlatát és a vitatott szerződést másik, olyan ajánlattevőnek ítélte oda, amelyik ajánlatát jobbnak tekintette.

Az ügy érdeméről

– A költségvetési rendelet 89. cikkének megsértésére, valamint a gondos ügyintézés, az átláthatóság és a nyilvánosság elvének, továbbá a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított első jogalap

30 A felperes vitatja a dokumentáció II.8. pontját, amely szerint a pénzügyi ajánlatok értékelésére vonatkozó eljárás bizalmas. Azt állítja, hogy a pénzügyi ajánlat nem tekinthető bizalmas adatnak. Következésképpen az EÉBH hibázott, amikor nem hatalmazta fel az ajánlattevőket az ajánlatok felnyitásában és pénzügyi értékelésében való részvételre. Ezenkívül az EÉBH kizárt bármiféle utólagos ellenőrzési lehetőséget azzal, hogy a bírálati jelentésből kitörölte a nyertes ajánlattevő által benyújtott árajánlatot. A felperes kifejti, hogy a dokumentációval szemben mindaddig nem rendelkezett eljáráshoz fűződő érdekkel, amíg az nem okozott neki sérelmet.

31 Az EÉBH vitatja a felperes érveit.

32 Először is a felperes kifogásolja, hogy a dokumentáció II.8. pontja szerint az ajánlatok értékelésére vonatkozó eljárás bizalmas. Meg kell állapítani e tekintetben, hogy a felperes a jelen kereset keretében jogosan vitathatja járulékos jelleggel a dokumentáció jogszerűségét (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-495/04. sz., Belfass kontra Tanács ügyben 2008. május 21-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-781. o.] 44. pontját). A felperes a tárgyaláson előadta, hogy csupán azt kifogásolja, hogy nem vehetett részt a pénzügyi ajánlatok értékelésére vonatkozó eljárásban. Nem állítja, hogy akadályozták az ajánlatok felbontásában való részvételét.

33 A költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdése értelmében minden, a költségvetés által egészében vagy részben finanszírozott közbeszerzési szerződés megfelel többek között az átláthatóság elvének. A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a dokumentáció II.8.2. pontja, amely szerint az ajánlatok értékelésére vonatkozó eljárás titkos, egyrészt az ajánlatok bizalmas jellege védelmének, másrészt pedig az ajánlatkérő és az ajánlattevők közötti érintkezés főszabály szerinti elkerülésének követelményét szolgálja (lásd e tekintetben a költségvetési rendelet 99. cikkét és a végrehajtási szabályok 148. cikkét). A költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében foglalt és a felperes által hivatkozott átláthatóság elvét össze kell egyeztetni e követelményekkel. Ilyen körülmények között semmi sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a dokumentáció II.8. pontja jogellenes.

34 Másodszor a felperes kifogásolja, hogy nem ismerhette meg a nyertes ajánlattevő által ajánlott árat. A felperes különösen előadja, hogy az EÉBH kizárt bármiféle utólagos ellenőrzési lehetőséget azzal, hogy a bírálati jelentésből kitörölte a nyertes ajánlattevő által benyújtott árajánlatot. E tekintetben – és anélkül, hogy a jelen esetben választ kellene adni arra a kérdésre, hogy a nyertes ajánlattevő által ajánlott ár azon tényezők közé tartozik-e, amelyeket az ajánlatkérő köteles lett volna közölni a mellőzött ajánlattevőkkel – a tárgyaláson kiderült, hogy a felperes megismerhette a szóban forgó árat. A bírálóbizottság jelentésének 2.4. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a felperes és a nyertes ajánlattevő a pénzügyi ajánlat 2–7. pontjára azonos árat ajánlottak, és a legmagasabb, 15 pontot kapták. A pénzügyi ajánlat 2–7. pontjára a nyertes ajánlattevő által ajánlott ár így egyértelműen kiderül a bírálóbizottság jelentéséből. Egyébiránt, ami a pénzügyi ajánlat 1. pontját illeti, a bírálóbizottság jelentése megjelöli a felperes által ajánlott árat, valamint a neki adott pontot. Bár a nyertes ajánlattevő által ajánlott árat nem említik kifejezetten, a bírálóbizottság jelentése megjelöli az általa kapott pontot. E tényezőket figyelembe véve nehézség nélkül ki lehetett számolni a pénzügyi ajánlat 1. pontjára a nyertes ajánlattevő által ajánlott árat, amire az EÉBH a második jogalap keretében hivatkozik. Egyébiránt a Törvényszék a tárgyaláson elfogadott bizonyításfelvétel keretében (lásd a fenti 16. pontot) vizsgálhatta, hogy az EÉBH által a beadványaiban említett ár ténylegesen megegyezett-e a nyertes ajánlattevő által ajánlott árral. Mindezen tényezőkre tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy akkor is, ha az EÉBH hibázott azzal, hogy nem közölte a felperessel kifejezetten a nyertes ajánlattevő által ajánlott árat, e hiba nem volt hatással az EÉBH azon határozatának jogszerűségére, amely elutasította a felperes

ajánlatát, és a vitatott szerződést másik, olyan ajánlattevőnek ítélte oda, amelyik ajánlatát jobbnak tekintette, mivel a felperes megismerhette az említett árat. A felperes ezzel kapcsolatos érveit tehát el kell utasítani.

35 Harmadszor a felperes által hivatkozott gondos ügyintézés elvét illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a közigazgatási eljárások uniós jog által biztosított garanciái közé tartozik különösen a gondos ügyintézés elve, amelyhez a hatáskörrel rendelkező intézmény azon kötelezettsége kapcsolódik, hogy az adott ügy minden lényeges elemét gondosan és részrehajlás nélkül megvizsgálja (lásd a Törvényszék T-407/07. sz., CMB és Christof kontra Bizottság ügyben 2011. szeptember 15-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé], 182. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). A jelen ügyben a felperes által az első jogalapja keretében kifejtett érvek – amelyek lényegében azt kifogásolják, hogy nem fért hozzá a nyertes ajánlattevő pénzügyi ajánlatához – nem bizonyítják, hogy az EÉBH nem gondosan és nem részrehajlás nélkül vizsgálta az adott ügy minden lényeges elemét. Részletesebb bizonyítékok hiányában a felperes ezzel kapcsolatos érveit el kell utasítani.

36 Végül, bár a felperes az érveiben hivatkozik az 1049/2001 rendelet megsértésére, meg kell állapítani, hogy a T-339/10. sz. ügyben a megsemmisítés iránti kereset előterjesztésének időpontjában a felperes által az említett rendelet alapján előterjesztett, dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem nem képezte az EÉBH végleges válaszának tárgyát, ahogy azt maga a felperes a keresetlevél 10. pontjában megállapítja. Márpedig a hozzáférés iránti első kérelemre adott válasz mindössze első állásfoglalást jelent, amely az érdekelt számára biztosítja annak lehetőségét, hogy az érintett intézménytől a kérdéses állásfoglalás felülvizsgálatát kérje. Következésképpen csak az ezen intézmény által elfogadott intézkedés minősül az azt megelőző állásfoglalást teljes egészében felváltó, a felperesek érdekeinek befolyásolására alkalmas joghatással járó, és ezért megsemmisítés iránti keresettel megtámadható határozatnak (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-391/03. és T-70/04. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2023. o.] 48. pontját, valamint a T-437/05. sz., Brink's Security Luxembourg kontra Bizottság ügyben 2009. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3233. o] 71. pontját). Ilyen körülmények között a felperes nem hivatkozhat az 1049/2001 rendelet megsértésére a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett megsemmisítés iránti kereset keretében.

37 A fenti tényezők összességére tekintettel az első jogalapot el kell utasítani.

– A költségvetési rendelet 100. cikkének, az 1049/2001 rendeletnek, az indokolási kötelezettségnek, az átláthatóság elvének és a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított második jogalap

38 A felperes kifogásolja az EÉBH azon határozatát, amely elutasította a nyertes ajánlattevő és más ajánlattevők ajánlatához való hozzáférés iránti kérelmét (lásd a fenti 7. pontot). A felperes szerint az ajánlattevők műszaki ajánlataihoz való hozzáférés semmilyen kereskedelmi érdeket nem sért. Az e dokumentumokhoz való hozzáférés hiánya nem teszi lehetővé a bírálóbizottság jelentésének megértését. Egyébiránt az, hogy az EÉBH nem jelölte meg a nyertes ajánlattevő által ajánlott árat, indokolás hiányának minősül. A Törvényszék korábban elismerte, hogy a nyertes ajánlattevő által ajánlott ár a nyertes ajánlat egyik jellemzője és előnye.

39 Az EÉBH vitatja a felperes érveit.

40 Először is meg kell állapítani, hogy bár a felperes a második jogalapja címében az átláthatóság elvére és a dokumentumokhoz való hozzáférés jogára hivatkozik, a keresetlevélben kifejtett érvek arra irányulnak, hogy a Törvényszék az indokolás hiányát állapítsa meg azon tényből, hogy a többi ajánlattevő, többek között a nyertes ajánlattevő ajánlatait nem közölték.

41 A felperes a keresetlevél 26. pontjában különösen azt jelzi, hogy „[a] hozzáférés megtagadása és az, hogy a bírálóbizottság nem […] juttatta el [számára] az ajánlattevő vállalkozás által tett ajánlatot, az eljárás jogellenességét eredményezi, mivel a bírálati jelentésében megjelölt korlátozott eszközök nem teszik lehetővé a két ajánlat közötti jelentős különbség megismerését, és annak vizsgálatát, hogy a [bírálóbizottság] által kedvezően értékelt feltételek ténylegesen teljesültek-e”. Egyébiránt a keresetlevél 27. pontjában a felperes kifejti, hogy „[nyertes ajánlattevő] által ajánlott ár megjelölésének hiánya követeztében a közbeszerzési eljárás indokolása hiányos, mivel az e részre az ajánlattevő vállalkozásnak adott pontszámokat nem jelölték meg”.

42 A költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdéséből és a végrehajtási szabályok 149. cikkéből az következik, hogy az ajánlatkérő már azzal eleget tesz az indokolási kötelezettségnek, ha először is azonnal tájékoztatja valamennyi elutasított ajánlattevőt az ajánlatuk elutasításának indokairól, és ha ezt követően az elfogadható ajánlatot benyújtó ajánlattevőket – azok kifejezett kérelmére – tájékoztatja a kiválasztott ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről a nyertes ajánlattevő nevével együtt, az erre vonatkozó írásbeli kérelem kézhezvételét követő tizenöt naptári napos határidőn belül (a Törvényszék T-465/04. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 10-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 47. pontja és a fenti 36. pontban hivatkozott Brink’s Security Luxembourg kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 160. pontja).

43 Az ily módon történő eljárás megfelel az EUMSZ 296. cikkben foglalt indokolási kötelezettség céljának, amely szerint világosan és egyértelműen kell előadni a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését úgy, hogy egyrészt az érdekeltek jogaik érvényesítése érdekében a meghozott intézkedés indokait megismerhessék, másrészt hogy a bíróság számára lehetővé tegye a felülvizsgálati jogkörének gyakorlását (a fenti 42. pontban hivatkozott Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 48. pontja).

44 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az indokolási kötelezettséget az eset összes körülményeire, így különösen a jogi aktus tartalmára, a felhívott indokok jellegére és a címzettek vagy a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett egyéb személyek magyarázathoz fűződő érdekére tekintettel kell vizsgálni (lásd a Bíróság C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval et Brink’s France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 63. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

45 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy az EÉBH tájékoztatta a felperest az ajánlata elutasításának okairól, a nyertes ajánlattevő ajánlatának jellemzőiről és előnyeiről, annak nevéről, valamint elküldte a felperesnek a bírálati jelentés és a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés másolatát (lásd a fenti 5. és 7. pontot).

46 Másodszor, ami azon feltételezett körülményt illeti, hogy az ajánlattevő műszaki ajánlatához való hozzáférés nélkül a bírálóbizottság jelentése nem értelmezhető, azt mint megalapozatlant el kell utasítani. A bírálóbizottság jelentéséből ugyanis kitűnik, hogy az az ajánlatok műszaki értékelésére vonatkozó valamennyi részszempont esetében megjelölte azon okokat, amelyek a pontszámoknak az érintett ajánlattevők részére való adását indokolták. Különösen a műszaki értékelésére vonatkozó első részszempontot illetően – amely a jelen kereset harmadik jogalapjának tárgya – a bírálóbizottság jelentése kellően pontos útmutatást ad a benyújtott ajánlatok, és többek között a nyertes ajánlattevő ajánlatának jellemzőiről. A felperes egyébiránt a bírálóbizottság értékelése alapján a Törvényszék előtt kifejthette egyrészt a szóban forgó ajánlatok egymáshoz viszonyított előnyeire, másrészt pedig a nyertes ajánlattevő által benyújtott ajánlatra vonatkozó érveket.

47 Harmadszor, ami azon tényt illeti, hogy az EÉBH nem közölte a nyertes ajánlattevő által ajánlott árat, és feltételezve, hogy ezen ár a nyertes ajánlatra vonatkozó azon jellemzők és előnyök részét képezi, amelyet az ajánlatkérő a jelen ügyben a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése alapján köteles volt közölni, a tárgyaláson felmerült tényezőkből mindenesetre kitűnik, hogy a felperes megismerhette az említett árat (lásd a fenti 34. pontot).

48 E tényezőkre tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy az EÉBH a jelen ügyben nem szegte meg a különösen a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdéséből eredő indokolási kötelezettségét.

49 Mindenesetre és annyiban, amennyiben a felperes érvei – többek között az átláthatóság elvére való hivatkozás – értelmezhetők úgy, mint amelyek önmagukban az ajánlattevők, és különösen a nyertes ajánlattevő műszaki és pénzügyi ajánlataihoz való hozzáférés megtagadásának vitatására irányulnak, emlékeztetni kell arra, hogy a költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében foglalt az átláthatóság elvét össze kell egyeztetni a közérdek, a köz- vagy magánvállalkozások jogos kereskedelmi érdekei és a tisztességes verseny védelmével, amelyek indokolják a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében előírt azon lehetőséget, hogy egyes részleteknek az elutasított ajánlattevővel való közlését mellőzzék, amennyiben ez szükséges a fenti követelmények tiszteletben tartásának biztosítása érdekében (a Törvényszék T-195/08. sz., Antwerpse Bouwwerken kontra Bizottság ügyben 2009. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-4439. o.] 84. pontja). E tekintetben a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésének első albekezdése adott esetben csupán a nyertes ajánlat jellemzőinek és viszonylagos előnyeinek, valamint a nyertes ajánlattevő nevének közlését írja elő. A költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésének első albekezdése nem írja elő a nyertes ajánlattevő teljes ajánlatának közlését (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-462/10. P. sz., Evropaïki Dynamiki kontra AEE ügyben 2012. január 13-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 39. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben az EÉBH tájékoztatta a felperest az ajánlata elutasításának okairól, a nyertes ajánlattevő ajánlatának jellemzőiről és előnyeiről, annak nevéről, valamint elküldte a felperesnek a bírálati jelentés és a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés másolatát. E tényezőkre tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy az EÉBH nem szegte meg a költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében foglalt átláthatósági kötelezettségét. Ezenkívül, ami különösen a nyertes ajánlattevő pénzügyi ajánlatát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a felperes az EÉBH által közölt dokumentumokból megismerhette ezen ajánlatot (lásd a fenti 34. pontot).

50 Végül és annyiban, amennyiben a felperes érvei értelmezhetők úgy, mint amelyek az 1049/2001 rendelet megsértésére hivatkoznak, a fenti 36. pontban kifejtett indokokkal azonos indokokból azokat el kell utasítani.

51 A fenti tényezők összességére tekintettel a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A költségvetési rendelet 100. cikkének és a dokumentáció megsértésére, valamint az indokolás hiányára alapított harmadik jogalap

52 A felperes vitatja az ajánlata és a nyertes ajánlattevő ajánlata közötti összehasonlító értékelést a műszaki értékelés első részszempontja tekintetében. Különösen hangsúlyozza a felperes, hogy a nyertes ajánlattevőhöz képest jelentős számú gépjárművel rendelkezik, míg a műszaki értékelés e tekintetben megegyezik. Egyébiránt a bírálóbizottság helytelenül állapította meg, hogy felperes kevés információt közölt egyrészt a légi járatok hatékony nyomon követése, másrészt a szolgáltatás rugalmassága és az utasok számára ebből következő hozzáadott érték tekintetében. A felperes vitatja a nyertes ajánlattevő ajánlatát is a szóban forgó szolgáltatásokra alkalmazandó olasz szabályozásra tekintettel. A felperes különösen úgy véli, hogy jogellenes a nyertes ajánlattevő azon kötelezettségvállalása, hogy egy járművel állandó jelleggel az EÉBH parkolója közelében parkol, mivel egyrészt a bérelt gépjárművek kizárólag engedélyezett garázsban parkolhatnak, másrész pedig egy jármű állandó rendelkezésre állásának garantálása ellentétes a magán megbízók igényeinek kielégítésére vonatkozó kötelezettséggel. A felperes e tekintetben hangsúlyozza, hogy a Törvényszék elismerte, hogy az ajánlati felhívásban foglalt feltételek nem ösztönözhetik az ajánlattevőt a nemzeti jogszabályok megsértésére. Végül a bírálóbizottság nem vette figyelembe azt, hogy a felperes partnerségi megállapodással rendelkezett a szolgáltatások bármely olaszországi városban való biztosítása érdekében. Az bírálóbizottság jelentésében említett tényezők indokolása tehát hiányos.

53 Az EÉBH vitatja a felperes érveit.

54 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ajánlatkérő szerv széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a közbeszerzési szerződés odaítélésére vonatkozó határozat meghozatala során figyelembe veendő körülmények tekintetében, a Törvényszék pedig mindössze az eljárási és az indokolási szabályok betartását, a tényállás tartalmi pontosságát, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányát vizsgálhatja (a Törvényszék T-211/02. sz., Tideland Signal kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3781. o.] 33. pontja, a T-148/04. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2005. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2627. o.] 47. pontja és a T-89/07. sz., VIP Car Solutions kontra Parlament ügyben 2009. május 20-án hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1403. o.] 56. pontját).

55 A jelen ügyben a műszaki értékelés első részszempontja a szolgáltatás megfelelő gépjárműparkkal való teljesítésének módjára, a szolgáltatás rendelkezésre állására és rugalmasságára, valamint a légi járatok nyomon követésére vonatkozott. A nyertes ajánlattevő (25-ből) 7 ponttal több pontot kapott, mint a felperes.

56 Ami a felperest illeti, a bírálóbizottság megjegyezte, hogy az ajánlott gépjárműpark igen fejlett, az igényeltnél több gépjárművet tartalmaz, és folyamatosan rendelkezésre áll. A bírálóbizottság azt is jelezte, hogy kevés információt kapott a légi járatok nyomon követésével, a szolgáltatás rugalmasságával és az utasok számára biztosított hozzáadott értékkel (az utasoknak késés, poggyászelvesztés és járatátirányítás esetén való segítségnyújtás) kapcsolatban.

57 Ami a nyertes ajánlattevőt illeti, a bírálóbizottság azt is megállapította, hogy a felajánlott gépjárműpark igen fejlett, az igényeltnél több gépjárművet tartalmaz, és folyamatosan rendelkezésre áll. A bírálóbizottság egyébiránt hangsúlyozta a nagyfokú rugalmasságot és az ajánlott szolgáltatás kiterjedt rendelkezésre állását. A bizottság különösen megemlítette a más helyeken, mint például Lombardiában (Olaszország) és Pármában (Olaszország) várakozó sofőrökre vonatkozó együttműködési megállapodást, egy gépjárműnek az EÉBH parkolója közelében való folyamatos jelenlétét, a poggyászelvesztés esetén való segítségnyújtást, a folyamatos szoftverkarbantartásra irányuló műszaki kapcsolat meglétét, és a járatok folyamatos és szisztematikus nyomon követésére vonatkozó kötelezettségvállalást.

58 Először is, ami a gépjárműpark értékelését illeti, kétségtelen, hogy a felperes és a nyertes ajánlattevő is a dokumentációban igényeltnél több gépjárművel rendelkezett. Ilyen körülmények között az, hogy a felperesnek esetleg nagyobb gépjárműparkja volt, mint a nyertes ajánlattevőnek, nincs hatással az ajánlatok e tekintetben való összehasonlító értékelésére.

59 Másodszor, ami azt illeti, hogy a bírálóbizottság helytelenül állapította meg, hogy kevés információt kapott a felperestől a légi járatok hatékony nyomon követésével kapcsolatban, meg kell állapítani, hogy a felperes ajánlata – amelyet ez utóbbi a beadványaiban az érvelése alátámasztása érdekében kiemel – a következőképpen szólt:

„A Cosepuri a nemzeti és nemzetközi járatok indulására és érkezésére vonatkozó valamennyi információ valós időben történő letöltéséhez a fő olasz repülőterek honlapjával összekapcsolható új szoftverrel rendelkezik. Ennek köszönhetően a szolgáltatások elosztásáért felelős, az EÉBH rendelkezésére bocsátott kezelőközpontjának kezelői nyomon követhetik és ellenőrizhetik a közbeszerzés tárgyát képező repülőterekre érkező és onnan induló járatok menetrendjét. Így a Cosepuri értesíthet a járatok esetleges késéséről vagy átirányításáról, amennyiben előre nem látható kedvezőtlen időjárási helyzet, váratlan sztrájk vagy műszaki probléma merül fel.”

60 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes ajánlata valójában kevéssé kidolgozott volt, ahogy azt lényegében a bírálóbizottság megállapította. A felperes ajánlata annak állítására korlátozódott, hogy rendelkezik a légi járatok nyomon követésére szolgáló rendszerrel, anélkül hogy pontosan megjelölte volna e rendszer műszaki jellemzőit. Ezenkívül a felperes ajánlata további részletek nélkül azt

tartalmazta, hogy az általa használt új szoftver (amelynek nevét az általa idézett bekezdés nem említi) „összekapcsolható” a fő olasz repülőterek honlapjával. E tényezőkre tekintettel semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a bírálóbizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak megállapításával, hogy a felperes kevés információt közült a légi járatok hatékony nyomon követésével kapcsolatban.

61 Harmadszor, ami azt illeti, hogy a bírálóbizottság helytelenül állapította meg, hogy a felperes kevés információt közölt a szolgáltatás rugalmasságával és az utasok számára biztosított hozzáadott értékkel kapcsolatban, meg kell állapítani, hogy a felperes az ajánlatában annak kifejtésére szorítkozott, ahogy azt a beadványaiban jelzi, hogy a kezelőközpontot bocsátanak az EÉBH rendelkezésére, és hogy erre tekintettel egy felelőst és hiányzása esetén egy helyettest osztanak oda be. Mindazonáltal, ahogy azt a bírálóbizottság a jelentésében megállapította, a felperes egyetlen olyan tényezőt sem adott elő, amely korábban lehetővé tette az ajánlott szolgáltatás rugalmasságának értékelését. Különösen nem fejtett ki olyan tényt, amely késés, poggyászelvesztés és járatátirányítás esetén az utasoknak való segítségnyújtásra vonatkozik, amit a bírálóbizottság jelentése tartalmaz, a felperes pedig nem vitat. Ilyen körülmények között semmi sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a bírálóbizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el annak megállapításával, hogy a felperes kevés információt közölt a szolgáltatás rugalmasságával és az utasok számára biztosított hozzáadott értékkel kapcsolatban.

62 Negyedszer, ami azt illeti, hogy a bírálóbizottság nem vette figyelembe azt, hogy a felperes partnerségi megállapodással rendelkezett a szolgáltatások bármely olaszországi városban való biztosítása érdekében, meg kell állapítani, hogy a felperes állítása e szempontból hiányos tényeken alapul. Ahogy azt ugyanis az EÉBH a beadványaiban jogosan megjegyzi, a felperes ajánlata bevezetéseként annak megjelölésére korlátozódott, hogy új működő vállalkozásokat hozott létre kizárólag Emilia–Romagna (Olaszország) és Toszkána (Olaszország) régiókban, anélkül hogy pontosította volna az e vállalkozások által ténylegesen felajánlott szolgáltatásokat vagy az érintett területeket. Egyébiránt a felperes ajánlata röviden, továbbra is bevezetésként, hivatkozik az ügyfélkör azon lehetőségére, hogy a „Busclick” elnevezésű bérleti szolgáltatás útján „minden városban” foglalhassanak. Mindazonáltal azon kívül, hogy az ajánlott szolgáltatás pontatlan volt, e megfogalmazásból nem tűnik ki egyértelműen, hogy a „minden város” kifejezés az ajánlott szolgáltatások vagy a szóban forgó szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek földrajzi elhelyezkedésére vonatkozik. Ebből következően az EÉBH nem támaszkodhatott hasznosan e részleges információkra annak megállapításhoz, hogy a felperes ténylegesen képes-e „bármely olaszországi városban” szolgáltatást nyújtani, ahogy azt a felperes a beadványaiban állítja.

63 Ötödször azon tényt illetően, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlata összeegyeztethetetlen az olasz szabályozással, és feltételezve, hogy az említett szabályozás felperes által javasolt értelmezése helyes, meg kell állapítani mindenekelőtt, hogy a dokumentáció nem írta elő műszaki feltételként egy vagy több járműnek az EÉBH közelében való parkolását. Következésképpen a jelen ügyben nem lehet megállapítani, hogy az ajánlati felhívásban meghatározott feltételek arra ösztönözték az ajánlattevőket, hogy sértsék meg a szóban forgó szerződésre esetlegesen alkalmazandó nemzeti szabályozást. Ezenkívül, ahogy azt az EÉBH a beadványaiban jogosan megállapítja, a nyertes ajánlattevő ajánlata értelmezhető úgy, hogy az ajánlattevő rendelkezett vagy később rendelkezett volna az EÉBH közelében lévő engedélyezett garázzsal. Végül, ami azon feltételezett körülményt illeti, hogy egy járműnek az EÉBH közelében való parkolására vonatkozó kötelezettségvállalás nem tette lehetővé a magánmegbízók igényeinek kielégítését, elegendő azt megállapítani, hogy a bírálóbizottság csupán a nyertes ajánlattevő azon kötelezettségvállalására utalt, hogy egy gépjármű az EÉBH közelében parkolna. E kötelezettségvállalás értelmezhető úgy, hogy ha a magánmegbízó lefoglalja a szóban forgó gépjárművet, az ajánlattevő vállalja annak pótlását. E kötelezettségvállalásból semmi esetre sem lehet arra következtetni, hogy a szóban forgó gépjárművet nem lehet adott esetben az EÉBH-n kívüli más megbízó rendelkezésére bocsátani. E tényekre tekintettel a felperes érvei nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a bírálóbizottság jelentése nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz. Ezenkívül feltételezve, hogy a bírálóbizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a nyertes ajánlattevő pontszáma szükségszerűen (25-ből) 1,62 ponttal

alacsonyabb lett volna a műszaki értékelés első részszempontját illetően, ami lehetővé tette volna a felperesnek, hogy ő kapja a legmagasabb összpontszámot. Emlékeztetni kell e tekintetben arra, hogy a dokumentáció nem írta elő műszaki feltételként egy vagy több gépjárműnek az EÉBH közelében való parkolását.

64 E tényezők összességére tekintettel a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

65 A fentiek összességéből következik, hogy a megsemmisítés iránti kérelmet teljes egészében el kell utasítani.

A kártérítési kérelemről

66 A felperes azt állítja, hogy az EÉBH eljárását jellemző jogellenességet figyelembe véve azt arra kell kötelezni, hogy térítse meg az ajánlati felhívásban való részvétellel kapcsolatban felmerült költségeket, az elmaradt hasznot, ezen összeg azonban nem lehet kevesebb, mint az ajánlati felhívás tárgyát képező szolgáltatás ellenértékének 10%-a és a szolgáltatás odaítélésétől a fizetendő összeg megfizetéséig terjedő időszakra számított törvényes kamat.

67 Az EÉBH először is azt állítja, hogy a keresetlevél nem felel meg az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának, és mindenesetre vitatja a felperes érveit.

68 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítása és a bekövetkezett kár megtérítéshez való jog érvényesítése több feltétel együttes fennállásától függ, amelyek az intézményeknek felrótt magatartás jogellenességére, a kár tényleges bekövetkezésére, és a magatartás, illetve a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállására vonatkoznak. Mivel az EUMSZ 340. cikk második bekezdésében meghatározott felelősség három feltételének együttesen kell teljesülnie, azon tény, hogy a feltételek egyike nem teljesül, elegendő a kártérítés iránti kérelem elutasításához. Egyébként semmilyen kötelezettség nem áll fenn az intézmény felelőssége feltételeinek adott sorrendben történő vizsgálatára vonatkozóan (lásd a Bíróság C-419/08. P. sz., Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ügyben 2010. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 2010., I-2259. o.] 40–42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot)

69 A jelen ügyben, ahogy az a megsemmisítés iránti kérelemre vonatkozó megfontolásokból kitűnik, a felperes jogalapjainak és érveinek vizsgálata semmilyen jogsértést nem tárt fel. Ebből következően az EÉBH-nak felrótt magatartás jogellenességéhez kapcsolódó feltétel nem teljesül.

70 Következésképpen, mivel az Unió felelősségének megállapításához szükséges három feltétel egyike nem teljesült, a kártérítési kérelmet mint megalapozatlant el kell utasítani. Nem szükséges tehát megállapítani, hogy a kártérítési kérelem megfelel-e a Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdéséből, amely ugyanezen alapokmány 53. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszék előtti eljárásra is alkalmazandó, valamint az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontjából eredő követelményeknek.

71 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett keresetet teljes egészében el kell utasítani, és nem kell helyt adni a felperes által előterjesztett, pervezető intézkedések iránti kérelemnek, amely a nyertes ajánlattevő műszaki ajánlatának másolatához való hozzáférésre vonatkozott, mivel a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy iratai alapján kellő információ áll rendelkezésre.

2. *A T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetről*

A kereset elfogadhatóságáról

72 Az EÉBH azt állítja, hogy a T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel tárgya ugyanaz, mint a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett kereseté.

73 A felperes vitatja az EÉBH érveit.

74 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett kereset az EÉBH azon határozatának megsemmisítésére irányul, amely elutasította a felperes ajánlatát és a vitatott szerződést másik, olyan ajánlattevőnek ítélte oda, amelyik ajánlatát jobbnak tekintette (lásd a fenti 29. pontot). A T-532/10. sz. ügyben előterjesztett kereset tárgya az EÉBH 2010. szeptember 15-i azon határozatának megsemmisítése, amely megtagadta bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférést (lásd a fenti 19. pontot). Ebből következően a T-339/10. és T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetek tárgya nem azonos.

75 Az EÉBH érveit így el kell utasítani, és a T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

A második kereseti kérelem elfogadhatóságáról

76 A T-532/10. sz. ügyben előterjesztett második kereseti kérelmével a felperes azt kéri a Törvényszéktől, hogy „bizalmas dokumentumok benyújtására” kötelezze az EÉBH-t. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék kötelezze az EÉBH-t a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés biztosítására.

77 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy utasítsa az uniós intézményeket (lásd többek között a Törvényszék T-47/96. sz., SDDDA kontra Bizottság ügyben 1996. november 12-én hozott végzésének [EBHT 1996., II-1559. o.] 45. pontját és a Törvényszék T-127/98. sz., UPS Europe kontra Bizottság ügyben 1999. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2633. o.] 50. pontját). Ugyanis az EUMSZ 264. cikk értelmében a Törvényszék a megtámadott jogi aktust kizárólag semmisnek nyilvánítja. Ezt követően az érintett intézmény feladata, hogy az EUMSZ 266. cikk alkalmazásában tegye meg a Törvényszék ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-74/92. sz., Ladbroke Racing kontra Bizottság ügyben 1995. január 24-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-115. o.] 75. pontját).

78 Következésképpen a T-532/10. sz. ügyben előterjesztett második kereseti kérelmet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Az ügy érdeméről

79 A felperes keresete alátámasztása érdekében egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet a költségvetési rendelet 100. cikkének, az 1049/2001 rendeletnek, az indokolási kötelezettség és az átláthatóság elvének, a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának és a hatáskörrel való visszaélés megsértésére alapít.

80 Először is a felperes emlékeztet a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett második kereseti kérelem keretében kifejtett ténybeli és jogi elemekre. Különösen a felperes lényegében azt állítja, hogy az átláthatóság hiánya, amelyet az EÉBH mutatott és a felperesnek megküldött dokumentumok indokolásának hiánya nem tették számára lehetővé, hogy meggyőződjön arról, hogy az eljárás szabályos volt-e, és a nyertes ajánlat volt-e a legjobb. Egyébiránt a felperes a válaszában azt állítja, hogy az EÉBH 2010. szeptember 15-i válasza a

végrehajtási szabályok 149. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti tizenöt napos határidőn túl érkezett meg. Ami különösen a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés jogát illeti, a felperes lényegében azt állítja, hogy az ajánlattevő által az ajánlati felhívás keretében benyújtott dokumentumok ezen ajánlat és a többi ajánlattevő ajánlata közötti összehasonlító értékelés tárgyai. A nyertes ajánlattevő bizalmas kezeléshez való joga másodlagos a többi ajánlattevő védelemhez való jogához képest. A felperes különösen azt kifogásolja, hogy nem férhetett hozzá a nyertes ajánlattevő által benyújtott pénzügyi ajánlathoz. Ez az indokolás hiányának és nyilvánvaló mérlegelési hibának minősül. Az EÉBH 2010. szeptember 15-i határozata nem teszi lehetővé annak pontos meghatározását, hogy milyen kár érhetné a nyertes ajánlattevő know-how-ját, ha az ajánlatához való hozzáférést engedélyeznék. A kifogásolt megtagadás is hatáskörrel való visszaélésnek minősül. Az EÉBH hozzáállása, amely csupán a nyertes ajánlattevő érdekeit védi, nem felel meg a semlegesség és pártatlanság követelményeinek, amelyeknek érvényesülni kellett volna. Egyébiránt az EÉBH jelen ügyben alkalmazott megközelítése időbeli előnyhöz juttatta a nyertes ajánlattevőt, és ellentétes a szolgáltatások szabad mozgásával, a letelepedés szabadságával és a közbeszerzésekre vonatkozó átláthatósági szabályokkal. A felperes az EÉBH által előadott azon tényt illetően, hogy az 1049/2001 rendelet nem alkalmazandó, hozzáteszi, hogy az ajánlati felhívás feltételeinek biztosítaniuk kell, hogy a pályázót objektív szempontok alapján választják ki, és az eljárást a kezdetekkor meghatározott szabályokat tiszteletben tartása mellett folytatják le. A jelen ügyben az EÉBH az 1049/2001 rendeletre mindvégig mint irányadó jogi keretre hivatkozott.,

81 Az EÉBH vitatja a felperes érveit. Különösen, ami a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés jogát illeti, az EÉBH azt állítja, hogy az 1049/2001 rendelet nem alkalmazható, és a költségvetési rendelet rendelkezéseire kell hivatkozni.

82 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2010. szeptember 15-i határozatában (lásd a fenti 11. pontot) az EÉBH az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésére és a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésére hivatkozott.

83 Elsőként annyiban, amennyiben a felperes az érveivel a költségvetési rendelet megsértésére hivatkozik, ezen érveket el kell utasítani ugyanazon indokból, mint amelyek a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett kereset keretében felmerültek (lásd a fenti 32–35. és 40–49. pontot).

84 Nyilvánvalóan megalapozatlanok a felperes azon érvei, amelyekkel azt állítja, hogy az EÉBH 2010. szeptember 15-i válasza a végrehajtási szabályok 149. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti tizenöt napos határidőn túl érkezett meg, azon érvek késedelmes voltáról pedig nem szükséges határozni, amelyeket a válaszban adott elő. A végrehajtási szabályok 149. cikkének (2) és (3) bekezdése ugyanis a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésének végrehajtásaként többek között annak lehetővé tételére vonatkozik, hogy az elutasított ajánlattevők az írásos kérelem kézhezvételét követő legfeljebb tizenöt naptári napon belül kiegészítő információkat kapjanak az ajánlatuk elutasításának indokairól, a nyertes ajánlat jellemzőiről és viszonylagos előnyeiről, valamint a nyertes ajánlattevő nevéről. Márpedig a jelen ügyben kétségtelen, hogy az EÉBH 2010. május 31-én – azaz még azelőtt, hogy a felperes az EÉBH-hoz fordult volna – közölte a felperessel azon okokat, amelyek miatt az ajánlatát nem fogadták el, összehasonlítva a felperes és a nyertes ajánlattevő ajánlatát és megadva ez utóbbi nevét (lásd a fenti 5. pontot). Egyébiránt a felperes a kérelmét követően és a szerinte az 1049/2001 rendeletben foglalt határidőben megkapta a bírálati jelentés és a nyertes pályázóval kötött szerződés másolatát is (lásd a fenti 7. pontot), amely dokumentumokra nem vonatkozik a végrehajtási szabályok 149. cikkének (2) és (3) bekezdése. E tényezőkre tekintettel a Törvényszék megállapítja, hogy az EÉBH nem szegte meg a végrehajtási szabályok 149. cikkének (2) és (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit. Ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az EÉBH által megküldött iratok nem tették lehetővé az EÉBH arra vonatkozó indokolásának megértését, hogy a szerződést másik ajánlattevőnek ítélte oda, az visszautal a T-339/10. sz. ügyben előterjesztett kereset második jogalapja keretében már kifejtett érvhez, és azt ugyanazon indokokból el kell utasítani (lásd a fenti 40–49. pontot).

85 Másodszor el kell utasítani az EÉBH azon érvét, amely az 1049/2001 rendelet jelen ügyben való alkalmazhatóságának kizárására vonatkozik. Feltételezve ugyanis – ahogy azt az EÉBH állítja –, hogy a költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdése különös szabályt tartalmaz a dokumentumokhoz való hozzáférés terén, kétségtelen, hogy az 1049/2001 rendelet és a költségvetési rendelet célja különböző, és azok nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely valamelyiknek a másikkal szembeni elsőbbségét írnák elő. Következésképpen mindkét rendelet alkalmazását biztosítani kell oly módon, hogy azok egymással összeegyeztethetők legyenek, levetővé téve ezáltal a koherens alkalmazását. Ezenkívül a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az EÉBH többek között kifejezetten az 1049/2001 rendeletre támaszkodott a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásához.

86 Harmadszor, ami különösen az 1049/2001 rendelet jelen ügyben való alkalmazhatóságát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet az (1) preambulumbekezdése szerint illeszkedik az EU-Szerződésnek az Amszterdami Szerződés által beiktatott 1. cikke második bekezdésében kifejezett azon szándékhoz, hogy az Európai Unióról szóló szerződés új szakaszt jelentsen az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg. Amint arra e rendelet (2) preambulumbekezdése emlékeztet, az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik (lásd a Bíróság C-506/08. P. sz., Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben 2011. július 21-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-6237. o.] 72. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

87 Ennek megfelelően az 1049/2001 rendelet célja – amint azt (4) preambulumbekezdése és 1. cikke kimondja –, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az intézmények dokumentumaihoz (lásd a fenti 86. pontban hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben hozott ítélet 73. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

88 Kétségtelen, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés jogára azonban a köz- vagy magánérdekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak. Konkrétabban, és
(11) preambulumbekezdésével összhangban, az említett rendelet 4. cikkében olyan kivételrendszert határoz meg, amely feljogosítja az intézményeket, hogy megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha ez utóbbi sértené az e cikkel védett valamely érdeket (lásd a fenti 86. pontban hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben hozott ítélet 74. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

89 Ugyanakkor az ilyen kivételeket – mivel eltérnek a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférés elvétől – szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd a fenti 86. pontban hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

90 Ily módon az érintett intézménynek, ha úgy dönt, hogy megtagadja a hozzáférést az olyan dokumentumhoz, amelynek a hozzáférhetővé tételét kérték tőle, főszabály szerint magyarázatot kell adnia arra a kérdésre, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt, az intézmény által hivatkozott kivétellel védett érdeket. Ráadásul az ilyen sérelem veszélyének ésszerűen előreláthatónak, és nem pusztán feltételezésen alapulónak kell lennie (lásd a fenti 86. pontban hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyben hozott ítélet 76. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Mindazonáltal elvileg helyénvaló, ha ezen intézmény ezzel kapcsolatban a dokumentumok bizonyos kategóriáira alkalmazandó általános vélelmekre alapítja az álláspontját, mivel az azonos természetű dokumentumok hozzáférhetővé tételére irányuló kérelmek esetében egymáshoz hasonló általános megfontolások alkalmazhatók (lásd a Bíróság C-139/07. P. sz., Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ügyben 2010. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2010., I-5885. o.] 53. és 54.. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

91 Egyébiránt az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti esetben az intézménynek vizsgálnia kell, hogy nem fűződik-e az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek (a Törvényszék T-355/04. és T-446/04. sz., Co-Frutta kontra Bizottság egyesített ügyekben 2010. január 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1. o.] 123. pontját; lásd ebben az értelemben a Bíróság C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 49. pontját is).

92 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy az EÉBH a szóban forgó dokumentumok vizsgálatát követően részben helyt adott a felperes hozzáférés iránti kérelmének, elküldve neki a bírálati jelentés és a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés másolatát (lásd a fenti 7. pontot). E dokumentumok megküldése azon korábbi tájékoztatást egészítette ki, amely a költségvetési rendelet alapján megjelölte felperes ajánlata elutasításának okait, a nyertes ajánlattevő ajánlatának jellemzőit és előnyeit, valamint ez utóbbi nevét (lásd a fenti 5. pontot).

93 Ami bizonyos dokumentumok közlésének az EÉBH általi megtagadását illeti, az különösen a szóban forgó közbeszerzési eljárás keretében a többi ajánlattevő által benyújtott ajánlatokra vonatkozik. Az EÉBH e tekintetben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt, a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeire vonatkozó kivételre hivatkozik.

94 A Törvényszékhez benyújtott beadványokból kitűnik, hogy a felperes különösen az EÉBH azon határozatát kifogásolja, amely nem biztosította számára a nyertes ajánlattevő ajánlatához való hozzáférést. A felperes beadványaiban kifejezetten jelzi, hogy a hozzáférés iránti kérelme „a [nyertes ajánlattevő] által benyújtott ajánlatnak a szóban forgó odaítélés szempontjából releváns elemeire” vonatkozott. Egyébiránt a felperes kifejti, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatához való hozzáférés megtagadása „a jelen eljárás tárgya”. A felperes T-532/10. sz. ügyben előterjesztett kereseti kérelmét tehát úgy kell értelmezni, mint amely az EÉBH 2010. december 15-i határozatának annyiban történő megsemmisítésére irányul, amennyiben az megtagadja számára a nyertes ajánlattevő ajánlatához való hozzáférést.

95 Először is meg kell állapítani, hogy azok a dokumentumok, amelyekkel kapcsolatban a kivételre hivatkoznak, tartozhatnak a kereskedelmi érdek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá. Ez többek között az ajánlattevők ajánlataiban található pénzügyi és műszaki elemekből következik.

96 Másodszor vizsgálni kell, hogy az EÉBH ellenőrizte-e, hogy a kereskedelmi érdek védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sérti-e a védett érdeket.

97 Az EÉBH a 2010. szeptember 15-i határozatában hangsúlyozta, hogy az a mód, ahogy az ajánlatokat megfogalmazzák, a használt nyelvezet, a jellemző előadásmód és a vállalkozásoknak az ajánlatok összeállítására vonatkozó know-how-ja különleges, valamint pénzügyi és személyügyi ráfordítást igényel. Az EÉBH kifejtette, hogy e következtetés vonatkozik a jelen ügyre, mivel az ajánlott szolgáltatások és az EÉBH igényei közötti megfelelés alapvető fontosságú. Következésképpen az ajánlattevők jogos érdekében állt annak megakadályozása, hogy a szóban forgó dokumentumok ne kerüljenek nyilvánosságra, és különösen ne jussanak a tényleges vagy lehetséges versenytársak tudomására. Ez utóbbi kérdést illetően az EÉBH hozzátette, hogy a szóban forgó ajánlati felhívásban érintett szolgáltatásokat más szervezeteknek vagy vállalkozásoknak, sőt akár a jövőben az EÉBH-nak is fel lehet ajánlani.

98 A 2010. szeptember 15-i határozatban használt kifejezésekből következik, hogy az EÉBH megállapította: általános vélelem szólt amellett, hogy az ajánlattevőknek a többi ajánlattevő ajánlatához való hozzáférése főszabály szerint sérti a védett érdeket.

99 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a dokumentáció tartalmazta az EÉBH különös igényeit, amelyek az ajánlattevőktől a szóban forgó szükségletekhez igazodó választ kívánt meg, amit az EÉBH lényegében és jogosan megállapított a 2010. szeptember 15-i határozatában. Ez kitűnik egyébiránt a felperes által benyújtott és a jelen jogvita keretében a keresetlevélhez csatolt ajánlatból. Ez utóbbi szerkezete pontosan az EÉBH ajánlati felhívásának felel meg, különleges a megjelenése, és a vállalkozás olyan saját adatait tartalmazza, amelyek a szakértelmének hangsúlyozását teszik lehetővé. Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a különleges feltételeikből, a választott megjelenítésből és a kiemelt szakértelemből fakadóan a szóban forgó ajánlatok az ajánlattevők különös know-how-járól tanúskodnak, és hozzájárulnak a szóban forgóhoz hasonló közbeszerzések keretében benyújtott ajánlatok egyediségéhez és figyelemreméltóságához, amely közbeszerzés célja egy ajánlat kiválasztása többek között a benyújtott ajánlatok összehasonlító elemzése alapján (pályázati felhívás vonatkozásában lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-439/08. sz., Agapiou Joséphidès kontra Bizottság és EACEA ügyben 2010. október 21-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 127. pontját). Egyébiránt, ahogy azt az EÉBH a határozatában is megállapította, a jelen ügyben szóban forgó szolgáltatások más szervezeteknek, sőt akár az EÉBH-nak is felajánlhatók, mivel a nyertes ajánlattevővel kötött szerződés meghatározott időre szól. Nem zárható ki tehát, hogy a felperes újra versenyhelyzetbe kerüljön a többi ajánlattevővel, és különösen a nyertes ajánlattevővel, az EÉBH által közzétett, hasonló szolgáltatásokra vonatkozó új ajánlati felhívás keretében. Az ajánlattevők és különösen a nyertes ajánlattevő ajánlata nem közölhető tehát a tényleges vagy lehetséges versenytársakkal, ahogy azt az EÉBH a határozatában helyesen megállapította.

100 Ezentúl hangsúlyozni kell, hogy az ajánlattevők ajánlatainak a többi ajánlattevővel szembeni védelme összhangban van a költségvetési rendelet releváns rendelkezéseivel, nevezetesen a 100. cikkének (2) bekezdésével, amelyre az EÉBH is hivatkozott a 2010. december 15-i határozatában, amely rendelkezés az elutasított ajánlattevők írásbeli kérelmére sem írja elő a benyújtott ajánlatok hozzáférhetővé tételét (a nyertes ajánlat hozzáférhetővé tétele vonatkozásában lásd a fenti 49. pontban hivatkozott Evropaïki Dynamiki kontra AEE ügyben hozott végzés 39. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). E korlátozás az uniós közbeszerzési szerződésekre vonatkozó, tisztességes versenyen alapuló szabályok céljához szorosan kapcsolódik. E cél elérése érdekében fontos, hogy az ajánlatkérők ne tegyenek hozzáférhetővé olyan, közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos információkat, amelyek megismerése a verseny torzítására használható akár a folyamatban lévő közbeszerzési eljárásban, akár későbbi közbeszerzési eljárásokban. Másfelől mind jellegüknél fogva, mind a tárgybeli uniós jog rendszerére tekintettel a közbeszerzési eljárások alapja az ajánlatkérők és a részt vevő gazdasági szereplők közötti bizalmi viszony. Ez utóbbiak számára lehetővé kell tenni, hogy az ajánlatkérők tudomására hozhassanak minden olyan információt, amelyek hasznosak a közbeszerzési eljárásban, anélkül hogy tartaniuk kellene attól, hogy az ajánlatkérők olyan adatokat közölnek harmadik személyekkel, amelyeknek a hozzáférhetővé tétele e gazdasági szereplőkre káros lehet (lásd analógia útján a Bíróság C-450/06. sz. Varec-ügyben 2008. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 2008., I-581. o.] 34–36. pontját). Hangsúlyozni kell azt is, hogy a költségvetési rendelet 100. cikke (2) bekezdésére tekintettel az elutasított ajánlattevők hozzáférhetnek a nyertes ajánlat jellemzőihez és viszonylagos előnyeihez, valamint a nyertes ajánlattevő nevéhez.

101 E tények összességéből következik, hogy az EÉBH nem követett el hibát azzal, hogy lényegében megállapította: általános vélelem szólt amellett, hogy az ajánlattevőknek a többi ajánlattevő ajánlatához való hozzáférése főszabály szerint sérti a védett érdeket. A felperes által előterjesztett egyetlen érv sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a jelen ügyben e vélelem nem alkalmazható azon dokumentumokra, amelyek hozzáférhetővé tételét kérték.

102 Ezenkívül, ami különösen a nyertes ajánlattevő által benyújtott pénzügyi ajánlatot illeti – amellyel kapcsolatban a felperes azt kifogásolja, hogy nem szerzett róla tudomást –, emlékeztetni kell arra, hogy – ahogyan az a T-339/10. sz. ügyben a jelen ítélet megállapította – a felperes ezen ajánlatot az EÉBH által vele közölt dokumentumokból megismerhette (lásd a fenti 34. pontot). A felperes azon érvét is el kell e tekintetben utasítani, amely szerint az EÉBH határozatának indokolása hiányos, vagy az EÉBH nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

103 Harmadszor a felperes nem adott elő egyetlen részletes érvet sem a Törvényszék előtt, amely bizonyítaná, hogy az EÉBH hibát követett el annak megállapításával, hogy nem állt fenn olyan nyomós közérdek, amely igazolná az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett dokumentum hozzáférhetővé tételét. Mindenesetre az EÉBH helyesen állapította meg a 2010. szeptember 15-i határozatában, hogy a felperesnek a nyilvánossághoz és átláthatósághoz fűződő érdekét a jelen ügyben teljes mértékben kielégítette a fenti 5. és 7. pontban említett dokumentumok megküldése. Ami az egyenlő bánásmód elvének megsértését illeti, amelyre a felperes az EÉBH előtt hivatkozott, elegendő azt megállapítani, hogy ezen állítás nem állja meg a helyét, mivel a nyertes ajánlattevő ajánlatát nem közölték a többi, elutasított ajánlattevővel.

104 Negyedszer, ami a felperes által hivatkozott hatáskörrel való azon alapuló visszaélést illeti, hogy az ajánlattevők ajánlatának védelme azok piaci erőfölényét védte, azontúl, hogy ezen állítást nem támasztja alá semmilyen részletes bizonyíték, az ellentétben áll azzal, hogy a közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásaihoz kapcsolódó információk hozzáférhetővé tételének hiánya a tisztességes verseny biztosításának célját szolgálja (lásd a fenti 100. pontot). El kell tehát utasítani a felperes ezzel kapcsolatos állításait.

105 A fenti tényezők összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy egyáltalán nem jogellenes az EÉBH határozata, amellyel megtagadta a nyertes ajánlattevő ajánlatának a felperessel való közlését.

106 Következésképpen a felperes által hivatkozott egyetlen jogalapot, és ennek következtében a T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

107 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az EÉBH kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a kereseteket elutasítja.

2) A Törvényszék a Cosepuri Soc. Coop. pA-t kötelezi a költségek viselésére.

Forwood Dehousse Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. január 29-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 1

Az eljárás és felek kérelmei 3

A jogkérdésről 4

1. A T-339/10. sz. ügyben előterjesztett keresetről 4

A megsemmisítés iránti kérelemről 4

A megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatóságáról 4

Az ügy érdeméről 6

– A költségvetési rendelet 89. cikkének megsértésére, valamint a gondos ügyintézés, az átláthatóság és a nyilvánosság elvének, továbbá a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított első jogalap 6

– A költségvetési rendelet 100. cikkének, az 1049/2001 rendeletnek, az indokolási kötelezettségnek, az átláthatóság elvének és a dokumentumokhoz való hozzáférés jogának megsértésére alapított második jogalap 7

– A költségvetési rendelet 100. cikkének és a dokumentáció megsértésére, valamint az indokolás hiányára alapított harmadik jogalap 9

A kártérítési kérelemről 12

2. A T-532/10. sz. ügyben előterjesztett keresetről 13

A kereset elfogadhatóságáról 13

A második kereseti kérelem elfogadhatóságáról 13

Az ügy érdeméről 13

A költségekről 18